

MEESTER SCHROKKIUS, MAARTEN, *de lobbés*, LAMMERT *de lange slungel*, JOOST, *de dikzak bijgenaamd*, en andere kinderen.

MEESTER.

(*met de plak slaande.*) Stilte! (*het gegons houdt aan*) Stilte, kinderen! Bengels! (*het wordt een oogenblik stil.*) (*Tot een der kleinsten*) Keessie, tel hard op tot honderd. Kan je 't niet, dan hou ik jou voor den belhamel.

(*gegons waaruit verstaan wordt: „dat's laf! de kleinste jongen!”*)

MEESTER.

Wat? Zegt het nog eens als je durft! (*tot een der grooten*) Maarten, waar leit Engeland?

MAARTEN.

(*staakt het kibbelen en stompen met Lammert, hakkelend*) Engeland . . . Engeland. . .

MEESTER.

Als je 't niet weet, lobbés, dan ben jij 't! Hoe heb je dat helsche lawaai gemaakt . . .? (*hij wordt door een niesbui overvallen.*)

KINDEREN *in koor.*

(*allen zijn opgerezen, buigende.*) Wel bekome 't u . . . u!

MEESTER.

Stilte! stilte! (*tot Maarten.*) Wat moet ik je doen, lobbés, groote domme lobbés? Maar 'k wil lankmoedig wezen.

MAARTEN.

(*blij.*) Wel bedankt, meester!

MEESTER.

'k Zal 't voor ditmaal laten afloopen met dertig op je hand . . . of neen, een half uur te pronk met de armen in de hoogte. (*Maarten komt van zijn plaats en keert zich naar de deur.*) Wat prevel je? Waar ga je naar toe?

MAARTEN.

(*haperend.*) In de zee, meester!

MEESTER.

Wat?

MAARTEN.

In de zee, meester, leit Engeland.

MEESTER.

Dus je wist het en wou 't niet zeggen. Hier! Eerst dertig met de plak en dan een half uur te pronk! (*Maarten staat door een der vensters op den achtergrond te kijken.*)

MAARTEN.

Daar zit'i waarachtig!

MEESTER.

Hier zal je komen!

(*alle groepen zich om Maarten; eenige roepen terwijl zij naar buiten wijzen.*)
Meester! Meester!